

1773, 6.
DE
IOHANNE FRIDERICO
PRINC. ELECT. SAX
SVMMO HISTORIARVM PATRONO
PROLVSI O

ORATIONIBVS
IN
MEMORIAM
HENRICIANAM
SEIFERTHIANAM
RIDELIANAM

A. D. VI. MART. A. R. S. CIOIOCCCLXXIII

RECITANDIS

PRAEMISSA

A

IOH. GOTTLLOB BOEHMIO

FAC. ART. H. T. EX-DECANO

LIPSIAE
EX OFFICINA LANGENHEIMIA

Ellyang
H. b. 17
E. H. 20

DE
JOHANNES FRIEDRICH

SYNONYME

DE

DE

M A N U S C R I P T

JOHANNES FRIEDRICH

DE

Quae sint et numero et magnitudine insignia Ducum Electorum Saxoniae in bonarum artium ac litterarum disciplinas merita, adeo in aprico est, ut facile ab omnibus non modo doctis hominibus, sed etiam iis, qui vel leuiter tincti sunt rerum talium notitia, cognoscantur ac celebrentur. In illo autem doctrinarum vniuerso orbe quanto magis intellexerunt sapientissimi Principes, Historiam tum pulcritudine sua, tum vtilitate longe ceteris antecellere, necessariamque esse ad reipublicae prudentem gubernationem, omninoque ad vitae humanae rationem recte instituendam ac regendam; tanto illam magis et ipsi complexi sunt amore tenerrimo, et ab aliis diligentissime coli voluerunt. Qua de re, praeter alios complures, *Petrus Albinus*, Historiae Patriae non contemnendus auctor, in Progymnasmatibus Nouae Sax. Historiae, p. 30. „Illud, inquit, „sine ingratitude scelere praeterire silentio non potest, „tamus, hac in parte merito etiam commendari debere

„Illustrissimam Familiam Saxonicam. Non solum enim
 „totius historiae studiosissimi semper fuerunt Principes
 „nostri, (quo nomine a multis praedicantur,) sed scri-
 „ptores etiam Saxonicae et Misnicae historiae — exci-
 „tarunt.“ Contigit autem quadam quasi benignitate
 fatorum, ut, quum primum in Germania, Maximilia-
 no Caesare, post longas moras prouenirent historiarum
 rectora studia, ab eoque, tamquam benigno fidere,
 foetae pulcherrime efflorescerent, apud Saxones Septem-
 uiratum Imperii teneret Fridericus tertius, sapientiae
 laude Princeps dignissimus, literarum indulgentissimus
 parens. In eo igitur ut erant virtutes praeclarae mul-
 tae, rerumque et artium bonarum mirificus amor atque
 egregia doctrina: ita imprimis historiarum studium cu-
 rae cordique habuit, idque in negotiorum publicorum
 procuratione saepenumero ipse expertus salubre ac fru-
 giferum, beneficiis ornauit liberaliter, atque in maius
 ac melius prouehere laborauit. “Curauerat, inquit
 „Melanthon, (Declam. T. III. p. 93.) sibi perferri Epito-
 „men historiarum, in qua series erat omnium tempo-
 „rum et Monarchiarum; quam ita in conspectu habe-
 „bat, ut in grauissimis deliberationibus saepe inde ex-
 „empla recitaret. Nec raro dicebat, se non tantum
 „voluptatis causa historias legere, sed sumere inde de
 „multis

„multis rebus commonefactiones, et cognitionem earum necessariam esse non solum gubernatoribus, sed etiam ceteris hominibus omnibus.“ De quo inusitato eximii Principis, in historiarum doctrinam, fauore quamuis prouentum sit plura commemorare, in his quaedam indicta *Budero*, viro celeberrimo, cuius de *Fridrico Sapiente*, historiarum patrono et propagatore, haud inculcus libellus in manus hominum eruditorum venit; (v. eius *Opusc.* p. 634-645.) tamen cohibebo orationem, nec sinam eam extra oleas, quod aiunt, vagari.

Non enim rem illam totam, utpote maiore quasi theatro dignam, nunc enarrare apud animum constitui: sed, quantum potero, sequens *Buderi*, mihi, dum fata sinebant, amicissimi, vestigia, sigillatim *Iohannis Friderici*, cognomento *Magnanimi*, Ducis Electoris Saxoniae, parem historiae amorem studiumque, ne diutius lateat obliuionis iniuria, per hanc occasionem Academicam exponam. Ad cuius rei memoriam hoc tempore recolendam impulit me, praeter causas graues alias, recens ac praeclara significatio summi fauoris, quo historiarum doctrinam prosequitur Serenissimus Elector noster, *FRIDERICVS AVGVSTVS*, litterarum atque artium optimarum Princeps longe amantissimus. Is

A 3

quum

IV DE IOH. FRIDERICO

quum accepisset, in tanto Voluminum Historicorum prouentu adhucdum deesse Historiae Catholicae Epitomen, imprimis scholasticae disciplinae idoneam, in qua rerum magnarum narratio diligens ac perspicua potius secundum temporum et imperiorum ordinem pede recto procederet, quam, quo scriptoris traheret ingenium, vel inuita excurreret; sibi sane gratissimum fore nuper significauit, si qui e nostratibus rem talem expediendam susciperent, ac pro sua expectatione perficerent. Cuius instituti utilitatem quo clarius mente perspicimus, eo reuerentius Principis Indulgentissimi consilium voluntatemque colimus ac collaudamus. Sed ad propositum venio.

Incidit Iohannis Friderici, de quo dicere institimus, aetas in auspiciatissima tempora, quibus, pulsa barbarie, excitata ab inferis cum meliorum litterarum omnium, tum imprimis historiarum studia non modo in Musarum umbraculis tractabantur assidue, sed ab

sum.
 * Vid. *Ioh. Godofredi Mulleri*, „mi, Dni Iohannis Friderici, Sa-
 V. C. de Ioh. Friderici, cogno- „xoniae Ducis, — *Tyrocinium*
 mento Magnanimi, Elef. Sax. „*Graecanicum*, siue dicta quae-
 iuuentute Narratio, Ien. 1765. 4. „dam Graeca, quae ipse Princeps
 ** „In Bibliotheca, inquit „iuuentutis conscripsit, vna cum
 „ille, Zollmanniana reperitur „ipsum Confessione.“ — Tale
 „Illustissimi Principis et Domi- aliquid de Friderico III. Electo-
 re,

summis quoque Principibus magno in honore ac pretio habebantur. Iam vero illorum amor quum, vt ante dictum est, multo maxime ferueret in aula Principum Saxoniorum; fieri profecto non potuit, quin a prima ille adolescentia artibus iis, quibus ad magnam fortunam informantur ingenia, diligenter imbueretur.* Ita vero traditus doctis ac prudentibus magistris, non tantum Latinas litteras studiose didicit, verum etiam Graecis operam adeo nauauit, vt per exemplaria Graeca, tamquam per amoenissima doctrinae liberalis vireta, exspatiatus, inde, sibi ac reipublicae quae frugifera pararet, consilia, facta, dictaque egregia in pugillares referret. Cui rei quidem monimento est *Tyrocinium Graecanicum*, ipsius manu perscriptum, quod in *Frid. Zollmanni* scrinijs adseruatum olim fuisse testatur *Struuius*, Biblioth. Sax. p. 487.**

Inter haec animum industriamque coepit Ioh. Fridericus ad historiarum cognitionem conuertere, disciplina

re, refert *Melanthon*, l. c. „Vi- „quod non est placidum: et hoc „dimus ipsi manu eius scriptas „*Plutarchi*: Vt sol, quum venit „sententias in paruis pagellis, „in summum fastigium, tardius „quas adfixerat parietibus, vt „incedit; ita in summa potesta- „in conspectu essent, de animi „te constantius et moderatius „moderatione, videlicet hoc *Se-* „omnia agenda esse.“ Cf. *Fabri-* „*meae* dictum: Nihil magnum, „*cii* Sax. Illustr. L. VIII. p. 21.

plina vsus acri et assidua Georgii Spalatini, viri eximii. In eo vt pietatis virtutisque flagrantissimus ardor, doctrinaeque eruditae excellens scientia fuit: ita historiarum praecipue tantum tamque egregium studium emi-
nuit, vt dignus iudicaretur, quem primum Domus Saxonicae Historicum Fridericus Sapiens, deinde Iohannes, pater Ioh. Friderici, denique hic ipse, liberalissime constituerent. Conf. *Abini* Progymn. l. l. *Christ. Schlegelii* Hist. Vitae Ge. Spalatini, (Ien. 1693. 4.) Quam prouinciam quanta cum cura, quanta cum industria doctrinaeque laude procurauerit Spalatinus, multis non contemnendis libris, quorum plures in manibus versantur doctorum hominum, nonnulli adhuc in seriniis abditi iacent; testatum reliquit. Ab hoc tali igitur ac tanto viro initiatus Ioh. Fridericus quasi sacris Historiae, facile intellexit, id quod est, nemini magis opus esse eius cognitione, quam Principi; in eaque colenda ope-

* Vid. *Schlegelii* l. l. p. 12.

** "Von dem theuern Deutschen Fürsten Arminio: Ein kurzer Auszug aus glaubwürdigen lateinischen Historien: durch Georgium Spalatinum zusammengetragen und verdeutscht. Wittenberg." (1535. 4.) Versio Latina exstat

apud *Schardium*, inter Script. Rer. Germ. T. I. p. 259. Occasionem scribendi, quam in professione ad Cluenum Ducem, An. 1534. suscepta, nactus erat *Spalatinus*, in epistola dedicatoria refert, his quidem verbis: "E, C. F. G. weis ich unerbittlicher

operam diligentem collocavit, ac progressiones praeclaras fecit. * Neque insequentibus temporibus, quibus ad Principatum admotus premebatur multis grauissimisque curis, illius studium, nedum amorem exiit, sed potius in laborum negotiorumque lenimentum, per omnem vitam, constantissime retinuit.

Quum autem omnino vtile, ac gubernatoribus necessarium sit, nosse inprimis rempublicam suam; sane hic Princeps noster ad rerum Germanicarum notitiam adeo animum intendit, vt ne veterum quidem illarum incuriosus esset, ac saepe numero praeclara inde exempla vel ipse recoleret sermonibus, vel a peritioribus recitata diligenter audiret. Quod quidem eius studium incitamento fuit Spalatino, vt suum illum libellum, cui *Arminio* nomen fecit, ex priscis historiarum monumentis componeret, ** eique dicaret, ac deintalia haec coepta latius profunderetur. Nam a Spalati-

ger Meinung nicht zu verhalten, das ich in E. C. F. G. nechsten rbeise, nach dem Rhein, Julich und anderer ende, bewegt, durch die gegenheit vnd maßstad, darin vorzeiten die Römer grosse Krieg — mit den Deutschen, und sonderlich mit dem grossen thewren

Fürsten derselbigen ende, Arminius oder Herman (geführt); Folgend, als ich wiederumb heim komen, aus dem Plinio dem eltern, Strabone, Corn. Tacito, Suetonio, Vellejo Paterculo, — als den fürnemesten glaubwürdigen schrifften, zusammen gezogen

B

und

no comperimus post illa omnino de Germanorum veterum rebus, domi ac foris praeclare gestis, maius opus adornatum, * idque etiam Principi, intelligenti aestimatori, et lectum studiose esse, et praeter pauca vehementer probatum. Superfunt Iohannis Friderici ad illum litterae, anno supra millesimum quingentesimum quarto et quadagesimo Vinariae scriptae, his inter alia verbis: *“Er laß es ihm wolgefallen, sehe auch in allwege vor gutt alm, das solche historien in druck gegeben werden mügen. Allein hab er des Furstenth. Rügen halben darin ein irthumb funden, und verzeichnet, wie es darumb eine gelegenheit gehabt.“* Atque haec, ad rei alias indictae incognitaeque memoriam, transcripsimus e schedis Hortlederianis, benigniter ad nos missis a quodam Viro magno, ac studiorum nostrorum benevolentissimo Patrono. Quae sane schedae, rerum ad Historiam Patriam pertinentium plenissimae, quum sint et huius nostrae quasi fundus Narrationis; nae ego homo fo-

rem

und verdeutscht, souiel ungefehrlich von bemeltem thewren held, und seinen kriegem, streiten, und schlachten mit den Römern zu befinden, Damit E. C. F. G. mügen sehen, was großer Sachen die altes Deutschen gefurt.*

* Alter Deutschen große Thawen Kriege Züge vor und nach Christi Geburt, aus Auentino, Rhevano und andern zusammen gezogen. Hanc Operis inscriptionem ex litteris Ioh. Friderici, Elect.

Sax.

rem ingrattissimus, nisi propensam tanti Viri in me voluntatem hac publica reuerentiae testificatione colerem ac praedicarem. Iam illuc, vnde diuerti, redeo.

Emicuit autem studium laudatissimi Principis et industria multo maxime in patriae maiorumque suorum rebus cognoscendis atque illustrandis. His enim nihil ille prius, in legendis Annalibus, et antiquius habuit; nihil, quod curiosius indagaret, inspiceret, perpenderet, aut in quo scriptorum exquisitam diligentiam magis spectaret, vel desideraret. Solebat itaque, si quid rerum illarum non exploratum satis, vel omnino falsum, in historiarum monumentis reperisset, vel ipse penitus excutere, vel inuestigandum et emendandum tradere ac commendare Spalatino suo, vt, si ad liquidum perduxisset, Historiae, quam pararet, Saxonicae infereret. In quam sententiam scriptas ad eum litteras Principis complures videre licuit *Hortledero*, atque inde nonnulla notatu digniora describere, sibi que habere.

B 2

Talia

Sax. *Hortlederus* adtulit in schedis suis. — Nec, quantum scio, alia illius rei vlla existat memoria, neque in Indiculo scriptorum Spalatini, apud *Schlegelium*, I. I. p. 193. sqq. neque in *Cypriani* Catalogo Codd.

Mser. Biblioth. Goth. Nam diuersum esse putem ab Chronico eo, cuius meminit, praeter *Albinum*, in Chron. Terrae Misnensis, p. 302. *Hortlederus* Comment. de causis Belli Germanici, T. I. p. 597.

Talia sunt certe, quae ex illis ipsis, quas supra laudauimus, litteris refert animaduersa in *Chronico Vrsbergensi*, eique adiunctis *Casp. Hedionis Paralipomenis*. * Et iunat verba *Hortleberi* hic repetere. "*Meldet S. Ch. G. dasz sie in Chronico Hedionis gelesen, und darin folgende irthumb funden. 1) Als solten etzliche Croniken besagen, dasz Keiser Philips von einem Landgrafen ermordet worden, welchs nicht sein könne. 2) Als sei S. Elisabethen sohn, den er Henricum nenne, zum Keiser erwehlet worden. 3) Als hab Marg. Friedrich der I. Chf. alle seine gerechtigkeit einer freien Wahl Carolo IV. vor etzlich 1000 Pfund Silbers verkauft. Begehrt darauf, Spalatinus wolle sie refutiren, und seinen Chronicis ahnhengen. Zuvor aber S. Ch. G. zu lesen überschiken.*" Haec igitur, et huiuscemodi alia, Princeps Elector ad Spalatinum, qui demandatis partibus egregie satisfecit.

At vero Elector, quamquam grauioribus negotiis occupatissimus, non passus est suam ipsius operam Patriae Historiae, domesticaeque antiquitati, peruestigandae

* *Conr. a Lichtenau, Vrsbergensis Coenobii — Abbatis, Chronicon, cui annexa sunt Paralipomena rerum memorabilium ab An. 1230. vsque ad An. 1537. Argent. 1537. f. rec. Bag. fil. 1569. rursus Argent. 1609. Atque hoc reor esse idem illud, quod in litteris laudatis Chronicon Hedionis vocatur. Nam quae*
He.

gandae deesse. Quo consilio multa adnotavit ac varia, quaedam etiam curatius exploravit, et ad posteritatis memoriam luculenter perscripsit. In ista autem rerum antiquarum copia et varietate, neglectis vanis et inanibus, quibus insudando ne hilum quidem proficias, praecipue maiorum suorum origines, quas, ut cum poeta loquar, informis situs premebat ac deserta vetustas, exquirere studuit, factasque inde progressiones enarrare atque illustrare. Qua in re certe aemulatus est laudem Maximiliani Caesaris, qui, *Cuspiniano* teste,* "primus inter omnes Principes, illa aetate, singulorum genealogias indagavit," atque ad hoc studium excitavit animos Germanorum Principum, quorum ante eum fere nullus, ut ait ille, atavum suum norat. Ad quam negligentiam et deridendam, et reprehendendam, dicere Maximilianus solebat: Qui ita essent, eos meros agrestes, eos terrarum filios esse. (*Sie weren eitell Bauern, denn sie wüßten nicht, wer ihr Ahnherr geweest were.* **) Itaque tanto ipse diligentius Auftriacorum

B 3

Prin-

Hedonis nomen prae se ferunt, Chronica Selecta, (*Auserlesene Chronica von Anfang der Welt bis 1543.*) Argentorati demum An. 1549. in lucem prodidiße legi.

* In Vita Maximiliani I. Imp. adiuncta *Cuspiniani* de Caesaribus atque Imperatoribus Romanis Operi, p. 725.

** Vid. *Spalatinius* de antiquitate

Principum, vnde genus ducebat, inuestigavit profapiam, ac velut depictam pulcerrimo opere in conspectum produxit. "Diuus Maximilianus, inquit *Vuolffg. Lazius*, (in Praef. ad Geneal. Austr. p. 6.) söcöis laboris Ioh. Stabio, Iacobo Manlio, et Ladislao Sundheimio, maiorum suorum tumulos, nomina et propagationem diligentissime perquisiuit, eorumque seriem, genealogiae brevis forma, arcubus illis triumphalibus inferuit, quos ab honore vulgo *Erenporten* nuncupauit, non sine maximo sumtu apud Noribergam sculptos atque impressos." Haud minori studio et diligentia Iohannes Fridericus, Septemuir, Illustrissimae Stirpis Saxonicae ortum et propaginem, inde ab Thuringiae Misniaeque Principibus deductam, in pulchram seriem redegit, ac veluti noua luce collustrauit. "*Hatt einen sondern Stammbaum der Landgrafen in Düringen und Marggr. zu Meissen, auch nachfolgender Chur- und Fürsten zu Sachsen mit eigner Hand geschrieben und zu Pappier bracht, als er gelesen, wie Sebastian Müntzer ganz unwarhaft und unordentlich davon geschrieben.*" Sic enim habent verba *Hortlederi*, in istis supra laudatis siche-

tate et nobilitate Domus Saxonicae, (*Herkommen und männliche Thaten u. s. w.*) apud *Hortlederum*, Comm. de causis belli Germanici, T. I, Lib. IV. c. 23. p. 599.

schedis: additumque in fidem rei maiorem etiam hoc:

“Inmassen derselbe von ihm geschriebene und gestellte Stammbaum in Spalatin Fragmentis historicis noch vorhanden.“

Atque his, quamlibet paucis et exilibus, quum testimonia alia desint luculentiora, adquiescere necesse est: ego certe satis habeam non pati ea occidere, sed, hac mea qualicumque opera, ab obliuione et interitu vindicare.

Inter haec autem ac talia cogitauit Iohannes Fridericus et suas res, verissime et adcuratissime scriptas, ad posterorum memoriam propagare. Itaque adgressus est ipse, vt de Maximiliano rursus ait *Cuspinianus*, eadem manu, qua ensẽ tractauit, scribere patrio sermone de rebus suis Commentarios, e quibus sumeretur quasi materia ad historiam recte conficiendam et pertexendam. Composuit enim de Vurcinenſi, quod vocant, bello, inter ipsum et Mauritium, Saxoniae Ducem, exorto, longam et adcuratam narrationem, eamque explicandam euulgandamque, vt alia bene multa, Spalatio commisit ac concedidit. Verum, age, hac quoque de re, *Hortleteri* verba audiamus. *“Hatt einen Bericht von 13 Bogen an Spalatinum mit eignen Handen geschrieben geschickt von dem Wurzenischen Krieg mit H. Morizen: Mit Begehrt denselben, den nachkommenden zum Besten, in schriften zu bringen, sambt den*

den andern des Löbl. Hauses Sachsen Geschichten, welche zusammen zu bringen er bissher lange Zeit in fleißiger Arbeit gestanden. — Derselbe ist in Fragmentis historicis Spalatini auch noch vorhanden.“ Illud autem bellum tamen interuentu Philippi, Cattorum Principis, paullo post compositum quieuit: dignum tamen erat memoratu, quum, vt *Sleidani* verbis utar, (Comment. de statu religionis, Lib. XIV.) „initium fuerit offensionis „inter ipsos, quae post aucta tempore, grauisimum „Germaniae vulnus infixit.“ Sed quae ab scriptoribus nostris tradita memoriae legimus, tam pauca sunt atque tenuia, vt optabile sit, istam pleniorum narrationem aliquando in lucem conspectumque emitti. Nam de Spalatini Saxonis spes, credo, omnis decollauit.

In his ipsis autem persequendis perficiendisque Spalatini industriam quantopere adiuuerit Princeps Elector ac confirmauerit, vel ex iis, quae adtulimus, haud obscure adparet. Neque eius rei documenta alia deesse in epistolis supra commemoratis, equidem facile credam *Hortledero*, qui et vidisse plura se, et lectitasse refert. „Dieser Churfürst hatt auch mit Spalatinowiel Schreiben gewechselt, darin fast nichts, denn von allerhand historischen Geschichten und Befürderung des Werks, das Spalatinus vorgehabt. Wie ich in denselben selbst gesehen.“

sen.“ Tantus erat illius amor in Historiam praecipue Patriam; tantum prouehendae amplificandaeque doctrinae studium!

Omnino autem Iohannes Fridericus, praeclaro in tanta dignitate exemplo, tam assiduus in legendo scribendoque fuit, vt industriae contentione haud facile quemquam, non dicam, inter Principes; sed inter viros doctos, parem haberet, immo studiosissimi cuiusque et occupatissimi diligentiam superaret. Memorabile est, ac summa admiratione dignum, quod de illo Melanthonem dixisse testatur *Ioh. Sturmius*, vir doctissimus, (v. Dialog. in *Ciceronis* Partit. Orat.) plura hunc Ducem legendo scribendoque quotidie peregisse, quam et ipse, et Hieronymus Scurphus, Iurisperitus: quorum, tum vterque, in Academia Vitebergensi, ceteris omnibus laboris assiduitate antea videbatur. “Itaque hi duo, (sic pergit *Sturmius*, intelligens Melanthonem et Scurphum,) plura, quam ceteri, perlegere dicuntur: et per mihi magnum videretur, si cum altero solum Princeps — componeretur, vt vel Hieronymo par, vel prope similis diligentia Philippo, esset. — Nunc vero quid statuendum est, quum tanti viri diligentia duorum, industriae anteponatur; quorum alter diligentissimus,

„mus, alter doctissimus, vterque studiosissimus haberetur?“

Talis igitur quum esset Iohannes Fridericus, tam patiens laboris, rerumque cognitioni addictus; sane ab illo suo historiarum ardentissimo amore nihil admodum quidquam, ne in aduersis quidem rebus, quum in captiuitatem incidisset, remisit. Nam quod a rerum diuinarum studio, et pietatis exercitiis, vacabat tempus, id fere totum historiis legendis (*fürnehmen Teutschen und Französischen Historien-Büchern*) infumebat, * vt exemplorum magnorum contemplatione confirmaret animi constantiam, et hoc liberalis oblectamenti beneficio curarum molestias leniret. Per id tempus litteras ad eum, et ad Philippum Landgrauium, ipsum quoque a Caesare custodiae mancipatum, misit *Paulus Iouius*, Episcopus Nucerinus, historiarum scriptor nobilissimus, petens ab iis, vt dubium se et incertum rerum, ab ipsis bello Smalcaldicensi gestarum, adiuuarent fideli enarratione. Et singula capita subnotauerat, quae quidem, in diuersis et plane contrariis opinionibus, aut conuelli ipsorum testimoniis, aut

ex-
* Vid. *Iob. Forsteri* de custodia et liberatione Ioh. Friderici, *Elect. Sax. narratio*, apud *Hortlederum*, Comment. T. II. Lib. III, c. 88. p. 727.

** *Epistola Pauli Iouii*, Historici,

explicari, non modo incorruptae rerum memoriae, sed etiam gloriae tantorum Principum interesset. Quibus honestissimis precibus locum esse concessum, nec adfirmare ausim, neque abnuere. Adeo incomperta est res: nec *Iouii* eximium illud historiarum opus ad Smalcaldicensis belli euenta perductum. Ipsas quoque litteras illas, licet saepius euulgatas, ** adhuc quam plerimi ignorant: ideoque eas, per hanc occasionem, commemorasse nobis haud superuacaneum est visum.

Constitueram his, quae adtulimus, alia quaedam adiacere, a propositi ratione minime aliena. Sed quum videam orationem iam longius, quam pro huius talis libelli angustiis, progressam esse; mitto reliqua, et ad id, quod mihi hoc iucundissimum scribendi negotium imposuit, venio. Nam recolenda est, ac celebranda gratis animis et linguis memoria trium de republica et literis bonis meritissimorum Virorum, quorum beneficentia institutum est, vt Iuuenes aliquot, doctinae laude ac morum probitate conspicui, in prosequendis apud nos litterarum studiis,

pecu-

rici, ad Ioh. Fridericum Saxo-
num, et Philippum Chatterorum
Principes, prodit primum An.
1547. 8. Recusa est in *Alb.*

Molnari Lusibus Poeticis, (Ha-
nov. 1614. 8.) rursus in *Seru-
uii* Actis Litt. T. II. Fasc. II.
p. 88.

XX DE IOH. FRID. HIST. PATR

pecunia liberaliter adiuuantur. Qua illorum benignitate gauisi nunc sunt ii, quorum nomina subiecimus,

IOH. FRIDERICVS HELDVS AA. M
RATISBONENSIS

GOTTLOB FRIDERICVS HEERMANVS
GORLIC. LVSAT

IOH. CHRISTIANVS THIELISCVS
TESCHENS. SILES

Hi igitur, ingenio, doctrina moribusque praestantissimi, nobisque carissimi, vt non indignos se istius beneficii fructu fuisse ostendant, orationes sollemnes in Acroaterio Philosophico recitabunt. Ad quas audiendas vt MAGNIFICVS ACADEMIAE RECTOR ILLUSTRISSIMI COMITES VTRIVSQUE CIVITATIS PROCERES GENEROSISSIMI HVMANISSIMIQUE COMMILITONES hora IX. matutina conuenire velint, et dicentibus fauere, nos magnopere etiam atque etiam rogamus.

P. P. DOMIN. IN VOC. A. CIOIOCCCLXXIII

ULB Halle
004 758 501

3

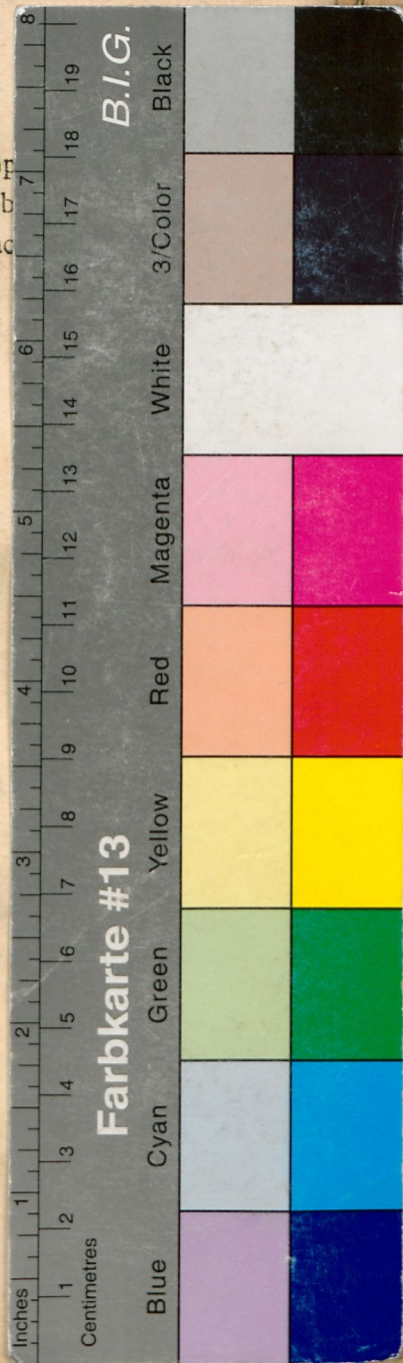
56

1773, 6.

DE
IOHANNE FRIDERICO
PRINC. ELECT. SAX
SVMMO HISTORIARVM PATRONO
PROLVVSIO

ORATIONIBVS
IN
MEMORIAM
HENRICIANAM
SEIFERTHIANAM
RIDELIANAM

A. D. VI. MART. A. R. S. CIOIOCCCLXXIII

RECITANDIS

PRAEMISSA

A

IOH. GOTTLÖB BOEHMIO

FAC. ART. H. T. EX-DECANO

LIPSIAE

EX OFFICINA LANGENHEIMIA

